Nedēļas jurists

Mārtiņš Paparinskis

Nesen doktora grādu Oksfordas universitātē ieguvis viens no spožākajiem Latvijas jaunās paaudzes tiesību zinātniekiem Mārtiņš Paparinskis, kura viedoklis par starptautisko tiesību jautājumiem ir ticis pamanīts un novērtēts ne vien Latvijā, bet arī ārpus tās. Pēdējo gadu viņš Ņujorkas universitātē bija Hauzeres institūta pētnieks. M. Paparinska argumentētos un intelektuāli provokatīvos rakstus ievērojis arī "Jurista Vārda" lasītājs. Līdztekus akadēmiskajām aktivitātēm M. Paparinskis ir arī vecākais eksperts zvērinātu advokātu birojā "Sorainen".

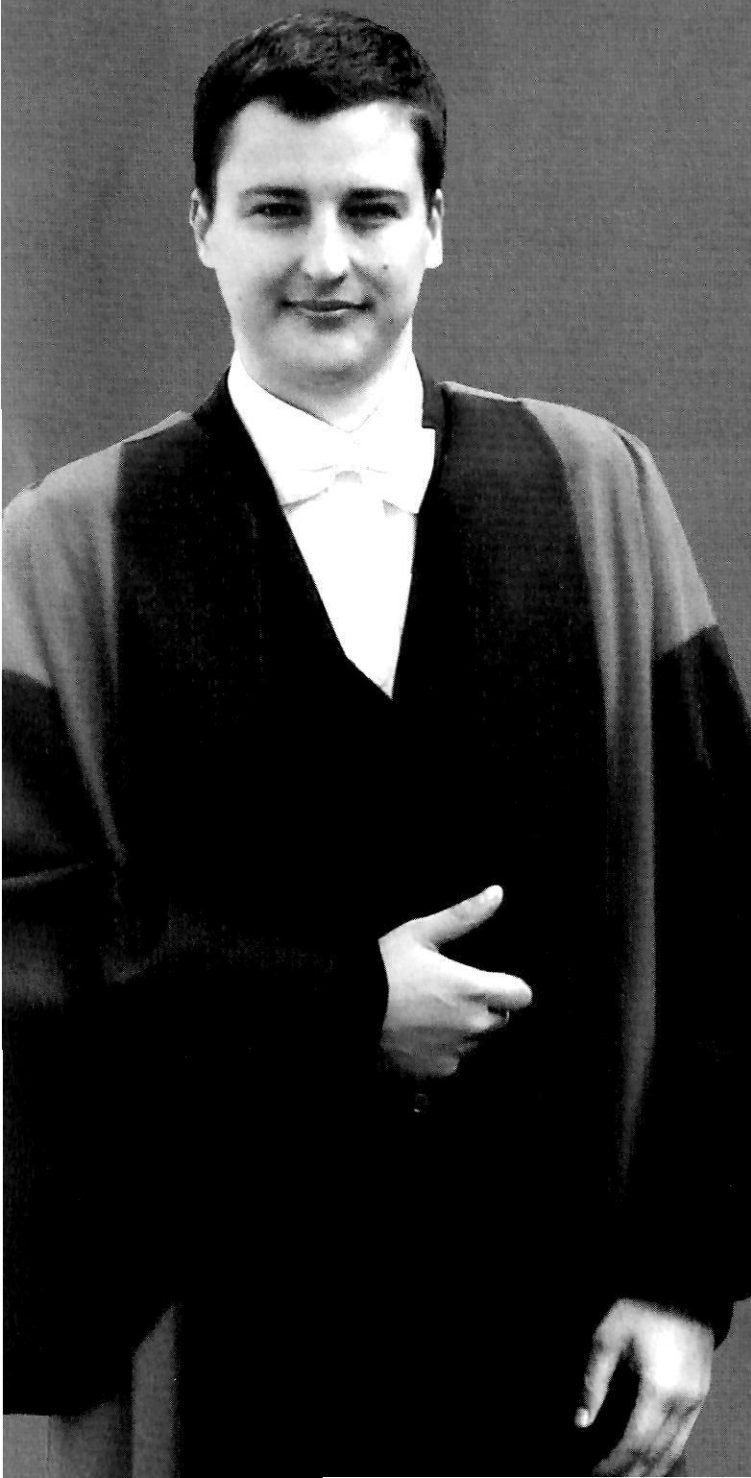

Jūsu nozīmīgākais līdzšinējais sasniegums jurista karjerā

Doktora grāds Oksfordas universitātē. Latvijā man ir ārkārtīgi pagodinājis Satversmes tiesas uzaicinājums būt par pieaicināto personu starptautisko tiesību jautājumos. Raksts pēdējā *British Yearbook of International Law* šķiet pagaidām būtiskākā dalība starptautisko tiesību doktrinārajā diskusijā.

Jūsu profesionālais sapnis

Iepriekšējais sapnis ir piepildīts tik nesen, ka jauns vēl nav paspējis sazelt. Pieticīgs zinātnisks un profesionāls ieguldījums starptautisko tiesību nozares attīstībā Latvijā un pasaulē būtu vispārējais ilgtermiņa mērķis.

Pamatprincipi, ko ievērojat savā dzīvē un profesijā

Profesors Braunlijs (*Ian Brownlie*) ieteica atteikt padomu klientam tikai tad, ja pastāv interešu konflikts vai nav panākta vienošanās par atlīdzību (piemetinot, ka laba vadlīnija ir izmaksāt nedaudz lētāk nekā mazam pilsoņu karam). Piekrītot attiecībā uz pirmo principu, ka padomu ir pelnījušas arī nepopulāras personas vai personu grupas, cenšos ļoti būtiskos jautājumos rīkoties *pro bono*.

Kas jūs būtu, ja nebūtu izvēlējies jurista profesiju

Klasiskās filoloģijas, antīkās vēstures vai filozofijas pētnieks.

Kurš Latvijas vai ārvalstu jurists ir jūsu autoritāte

Māris Lejnieks un Kristīne Krūma ir devuši visvairāk manai intelektuālajai izaugsmei, ar neizsmeļamu pacietību palīdzot izvēlēties un saprast ceļu, ko esmu gājis no Universitātes laikiem. Latvijas tiesību jautājumos ar īpašu cieņu uzklausu profesores Ilmas Čepānes, Gunāra Kusiņa un Jautrītes Briedes viedokļus. Lai gan man diemžēl nav bijusi iespēja būt viņas studentam, profesore Ineta Ziemele vienmēr ir bijusi autoritāte starptautisko tiesību jautājumos, paraugs un profesionālās iedvesmas avots. Esmu daudz guvis no ciešākas profesionālas saskarsmes ar profesoriem Lovu (*Vaughan Lowe*), Saroši (*Dan Sarooshi*) un Talmonu (*Stefan Talmon*) Oksfordā un Alvarezu (*José Alvarez*), Hauzu (*Robert Howse*) un Kingsburiju (*Benedict Kingsbury*) Ņujorkas universitātē. Plašākā nozīmē, kā droši vien daudzi Anglijā studējušie starptautisko tiesību juristi, svārstos starp Lauterpahta (*Sir Hersch Lauterpacht*) ideālismu un Ficmorica (*Sir Gerald Fitzmaurice*) skeptiskumu.

Grāmata, kas būtu jāizlasa ikvienam juristam

Aristoteļa "Rētorikas" pirmās divas grāmatas un Cicerona "Par oratoru".

Likums, kuru noteikti vajadzētu tūlīt pat pieņemt vai grozīt

Pavisam noteikti ne tūlīt, bet pēc ļoti rūpīgas analīzes varētu izvērtēt nepieciešamību precizēt noteiktus Latvijas starptautisko tiesību prakses regulējuma elementus nacionālo tiesību līmenī. Satversmes tiesas spriedumi t. s. robežlīguma, Lisabonas līguma un pensiju lietā ir vērsuši uzmanību uz zināmām problēmām atsevišķu materiālo un procesuālo institūtu izmantošanas praksē.

Interesantākais tiesas spriedums, ko esat lasījis

Pastāvīgās starptautiskās tiesas konsultatīvais viedoklis lietā par *Vācijas un Austrijas muitas savienību*. Kopā ar pušu argumentiem un doktrināro komentāru konceptuālā līmenī nepārspēta suverenitātes, neatkarības un starptautisko tiesību mijiedarbības analīze.

Ja jūs uzrunātu visus Latvijas juristus, ko jūs viņiem teiktu

Cieņpilna nepiekrišana ir labākais kompliments.

Foto: no personīgā arhīva